

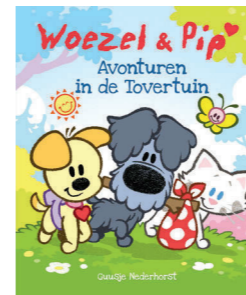
Woezel & Pip

De leukste
voorleesavonturen

Guusje Nederhorst

Lees ook:

Eerste druk 2017

Naar de oorspronkelijke verhalen van Guusje Nederhorst

Tekst, illustraties en vormgeving: The Dreamchaser Studios

© 2017 Tekst, omslag en illustraties: Dromenjager

© Dromenjager en Uitgeverij Leopold

Met deze aankoop steunt u het Guusje Nederhorst Fonds

ISBN 978 90 258 7228 1 / NUR 281

Uitgeverij Leopold drukt haar boeken op papier met het FSC®-keurmerk.

Zo helpen we waardevolle oerbossen te behouden.

www.woezelenpip.nl | www.leopold.nl

Er was eens...

Pff, wat een dag,' zucht Woezel. Hij hangt verveeld in zijn mand. Pip heeft al van alles voorgesteld: tikkertje, verstoppertje, knikkeren... Maar Woezel heeft nergens zin in. 'Wil je misschien lezen?' stelt Pip voor. 'Lezen is saai!' bromt Woezel. 'Zal ik jÓu dan voorlezen, Woezel?' Pip pakt een boek uit de speelgoedkist. 'Dit vind je misschien wel leuk...'

Pip slaat een bladzijde om en staart naar de letters. Ze kan nog niet zelf lezen, maar ze ziet wel een mooie tekening van een prinses en een toren. Pip gaat zelf een verhaal bedenken! 'Er was eens een prinses en ze woonde in een groot kasteel,' begint ze. Woezel kijkt geïnteresseerd op. 'En een draak?' vraagt hij. 'Nee, geen draak,' zegt Pip, 'want...'

'Was er dan wel een boze wolf?' onderbreekt Woezel haar. 'En ridders?' Hij gaat rechtop zitten. 'In dit verhaal zitten geen ridders en wolven en zo, Woezel,' zegt Pip. 'En al helemaal geen draak.' Woezel moet haar niet steeds onderbreken! 'Er-was-in-dit-verhaal-eens-een-prinses-en-die-zat-in-de-toren-opgesloten,' zegt Pip vlug.

'Waarom?' vraagt Woezel. 'Het is superzeilig dat ze alleen is.' Pip houdt het boek voor Woezels neus. 'Omdat dat in het boek staat. In het boek staat een plaatje van een prinses. En ze is alleen. Kijk maar.'

Woezel steekt zijn tong uit. 'Pfff... Wat een stom verhaal. En ook al zo saai! Ik verveel me nu alweer.'

'Daar kan ik niks aan doen, Woezel,' zucht Pip. 'Zo is het verhaal in het boek. Ik verzin het niet, hoor.'

Pip bladert door het boek en kijkt naar de plaatjes. 'Kijk, er stonden allemaal scherpe struiken rond de toren. En er waren prinses, maar die konden er niet bij om haar te redden.'

Oef, zelf een boek lezen is toch best moeilijk. 'En eh... ze probeerde met de vogels te praten,' gaat Pip aarzelend verder. 'Die probeerden haar van het dak te tillen... Maar ze waren niet sterk genoeg!'

Woezel gaapt.

Pip bladert verder. 'En... in de winter lag er sneeuw. Een dikke laag. Maar toch durfde ze niet te springen...'

'Hè, hè... Je springt toch niet zo naar beneden?' Woezel draait zich om in zijn mand. 'Het is zielig én saai, Pip.'

Pip slaat vlug nog een bladzijde om. 'O!' Ze kijkt met grote ogen naar het boek. 'Eh... het boek is op, Woezel. De blaadjes zijn kwijt...'

Woezel kijkt geschrokken op. 'Maar de prinses is nog steeds opgesloten!'

'Tja...' zegt Pip. 'Meer is er niet.'

'Maar we kunnen haar toch niet daar laten zitten? Iemand moet haar redden!' roept Woezel.

Hij springt op uit zijn mand en begint in de speelgoedkist te rommelen.

Even later haalt hij papier en potloden tevoorschijn.

'Kom, Pip!' zegt hij. 'We gaan de prinses helpen. Maak jij tekeningen?'

Pip tekent een toren. Haar tong steekt uit haar mond, zó hard doet ze haar best.

'De prinses ging eerst heel veel taart eten...' bedenkt Woezel.

Vlug tekent Pip er een paar taarten bij.

'En ze had in de toren natuurlijk heel veel speelgoed...' gaat Woezel verder. 'Maar omdat ze ook wel eens met vriendjes wilde spelen, riep ze heel hard uit de toren.'

'Help! Wie komt er met me spelen?' doet Pip de prinses na.

'Eerst kwamen Woezel en Pip om te spelen,' verzint Woezel. 'Maar de toren was te hoog en er waren prikstruiken. Buurpoes en Molletje probeerden te helpen, maar ze konden er nog steeds niet bij. Eh... dus...'

